

Nr 35

Av herr Fredriksson m. fl., om förlängd semester för arbetstagare med särskilt pressande och hälsofarligt arbete.

Semesterlagstiftningen har medfört att alla anställda, som enligt semesterlagens grunder kvalificerat sig härför, tillförsäkrats en obligatorisk semesterledighet av minst tre veckor, oavsett arbetets art.

Redan före semesterlagens tillkomst hade vissa arbetstagare sysselsatta i särskilt pressande yrken i kollektivavtalen tillerkänts längre semester än andra grupper.

Sedan semestervillkoren blivit föremål för lagstiftning har man inte heller varit främmande för att privilegiera vissa grupper av arbetstagare, vilkas arbete är så pressande, att deras rekreationsbehov rent objektivt måste framstå som avsevärt större än andra arbetstgares. Sålunda tillkom år 1946 en särskild semesterlag som tillförsäkrade gruvarbetare under jord, gruvarbetare i Norrbottens län, natt- och mörkrumsarbetare m. fl. tre veckors semester, eller en vecka mera än andra arbetstagare.

Vid den allmänna semesterlagens tillkomst år 1951 upphävdes den särskilda semesterlagen av den 29 juni 1946, och alla arbetstagare skall där- efter åtnjuta semesterförmånen enligt 1951 års lag. Av detta framgår, att i samband med att den allmänna semestern ökades från två till tre veckor ansågs motiv inte föreligga att göra en motsvarande lagstadgad ökning för dem som tidigare åtnjutit tre veckors semester.

Då vi är av den uppfattningen, att behov om en utökning av semestern för arbetstgargrupper i särskilt pressande och hälsofarligt arbete — här synes i främsta rummet kunna nämnas gruvarbetare under jord — samt i lapplandsgruvornas dagbrott alltjämt kvarstår, och då de förväntningar som hysts beträffande möjligheten att avtalsvägen uppnå förbättringar i semestervillkoren icke har uppfyllts, anser undertecknade motionärer det angeläget att en utredning kommer till stånd beträffande möjligheten och lämpligheten av en differentiering av den lagstadgade semesterns längd med hänsyn till behovet därav.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en översyn av semesterlagen syftande till att bereda arbetstagare med särskilt pressande och hälso-

farligt arbete en ytterligare förlängning av semestertiden
förslagsvis till fyra veckor.

Stockholm i januari 1956

T. Fredriksson

Hans Gustafsson
i Stockholm

Hernfrid Bark

J. O. Gavelin

Erik Östrand

Olof Persson
